

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

THE DEVELOPMENT OF BASIC READING AND WRITING SKILLS IN THAI AMONG
GRADE 2 STUDENTS AT BAN HUAI NAM KHAO SCHOOL, KHAO KHO DISTRICT,
PHETCHABUN PROVINCE THROUGH THE USE OF SKILL-BASED EXERCISES

ลักศณาพร แซ่หว่า¹

Laksanaporn Saewa¹

มนตรี หลินภู²

Montree Linphoo²

Received: September 7, 2024

Revised: April 3, 2025

Accepted: April 25, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้แบบฝึกทักษะและ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย จำนวน 15 แผน ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.923 และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทีที่ไม่อิสระต่อกัน

¹ นักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Elementary Education Student, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand.

² อาจารย์ ดร. โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Elementary Education Ph.D. Lecturer, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand.

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว จำนวน 15 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.03 / 80.48
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว ภายหลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะภาษาไทย, การอ่าน, การเขียน, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) create and find out the effectiveness of exercises to practice reading and writing basic words in the Thai language for grade 2nd students at Ban Huai Nam Khao School, Khao Kho District, Phetchabun Province in order to have efficiency according to the standard criteria 80/80 2) compare the academic achievement in reading and writing basic words in the Thai language of Grade 2nd students at Ban Huai Nam Khao School, Khao Kho District, Phetchabun Province, before class and after class using skills practice and, 3) study the satisfaction with the exercises for reading and writing basic words in the Thai language of Grade 2nd students at Ban Huai Nam Khao School, Khao Kho District, Phetchabun Province. It is quasi-experimental research. The sample group consisted of 21 students in the 2nd grade of Ban Huai Nam Khao School, Khao Kho District, Phetchabun Province, 2nd semester in academic year 2023, obtained through purposive selection. The research tools consisted of 1) a learning management plan using 15 exercises for reading and writing basic words in the Thai language which was Index of item objective congruence (IOC) at 0.67 and, 2) an achievement test for reading and writing basic words in Thai language, which was totally reliability at 0.923, and 3) satisfaction assessment form which was Index of item objective congruence (IOC) at 0.67. Statistics used included mean, standard deviation, and dependent sample t-test.

The research results found that

- 1) Effectiveness of the 15 basic reading and writing exercises in Thai language for grade 2nd students at Ban Huai Nam Khao School had efficiency at 81.03 / 80.48
- 2) Achievement in reading and writing basic words in the Thai language of grade 2nd students at Ban Huai Nam Khao School after using skill exercises was significantly higher than before using skill exercises at the .01 level.

3) 2nd grade primary school students at Ban Huai Nam Khao School satisfied with the use of basic reading and writing skills exercises in the Thai language. Overall, it was at the highest level

Keywords: Thai Language Skill Exercise, Reading, Writing, 2nd Grade Primary School Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้ ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นโดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนมีเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและการดำเนินชีวิตประจำวัน

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญโดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญ เพราะนักเรียนจะต้องใช้การอ่านเพื่อการเรียนรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง แม้ในการดำเนินชีวิตประจำวันก็ยังคงเกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลา นักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จด้านการเรียนส่วนหนึ่งเนื่องมาจากสาเหตุของการอ่านและการเขียนแทบทั้งสิ้น การอ่านไม่ออกยังส่งผลทำให้เขียนไม่ได้และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านและการเขียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ยังส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ขณะที่การเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ แสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ต้องการ (พิมลพร พงษ์ประเสริฐ, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับ มานาจ ซาดิกู แคนด์ โลรีนา (Manaj Sadiku Cand Lorena, 2015) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีทักษะการเขียนดีแสดงถึงชัยชนะในการแสดงออกของตัวเองเกี่ยวกับระดับสติปัญญา

จากการลงพื้นที่สำรวจโรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาวใน ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เป็นโรงเรียนปลายทางของนักศึกษา (ผู้วิจัย) โครงการทุนครูรักถิ่น คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เมื่อปีการศึกษา 2566 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาด้านการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เนื่องจากขาดการฝึกฝน ครูผู้สอนขาดนวัตกรรมและวิธีการสอนที่เหมาะสมด้านทักษะทางภาษา ตลอดจนปัญหาด้านการขาดสมาธิของนักเรียนที่พบว่าเด็กที่มีสมาธิสั้นเทียมมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษา และจากการสำรวจปัญหากับครูผู้สอนในโรงเรียนยังพบอีกว่า ไม่มีครูที่สำเร็จการศึกษาด้านการสอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนมีครูไม่ครบทุกระดับชั้น ครูที่ไม่ใช่เอกวิชาภาษาไทยแต่ต้องไปสอนวิชาภาษาไทยส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนคือสับสนไม่ได้ ผันวรรณยุกต์ผิด พยัญชนะบางตัวออกเสียงไม่ได้ บางคนอ่านได้แต่เขียนไม่ได้เพราะจำสระไม่ถูกต้อง เวลาอ่านมักจะใช้

วิธีการเดาเป็นส่วนมาก นักเรียนบางคนมีพัฒนาการช้ากว่าเพื่อนในรุ่นเดียวกัน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่บ้าน และโรงเรียนที่ไม่มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาฝึกสอนที่รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อหรือนวัตกรรมที่จำเป็นอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนรู้การสอนบรรลุผล อีกทั้งยังสามารถช่วยในการฝึกทักษะได้ดีทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ผู้เรียนสามารถฝึกฝน ทบทวนบทเรียนด้วยตนเองก่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดความสนุกสนาน ขณะเดียวกันก็ทราบ ความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย (อนุรักษ์ เริงรัต, 2557) และจากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมายังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อนำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังงานวิจัยของ รัตนา อินธิแสน (2566), สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร และมาโนช นันทพรหม (2567), ปาลิดา อธิธา (2565) เป็นต้น

จากเหตุผลเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อ พัฒนาการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน ห้วยน้ำขาว ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยคาดหวังผลว่าการนำแบบฝึกทักษะที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและ การเขียนในรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานใน ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนการใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ รายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 แผน รวมระยะเวลา 30 ชั่วโมง (ไม่นับเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียน) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำ 2) ชี้นำสอนและ 3) ชี้นำสรุป มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ หลักการและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล รวมถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียน

1.2 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 15 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

1.3 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้แล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00 และปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน (แผนที่ 1, 5, 12) ที่ได้พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง (นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำนวน 10 คน) เพื่อตรวจสอบความบกพร่อง เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม การวัดและประเมินผล เป็นต้น

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ในข้อ 1.4 มาปรับแก้และเทียบกับแผนอื่น ๆ ที่สร้างขึ้น เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพทั้งด้านวิธีการ กระบวนการ กิจกรรม การวัดและประเมินผล จากนั้นนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ตัวชี้วัดและแนวทางการวัดและประเมินผลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2566)

2.2 ร่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมเบื้องต้น

2.3 นำเสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00 ในแต่ละข้อคำถามและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง (นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 คน โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2) จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยาก (p) และค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.83 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.25-0.68 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.923

3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะ ด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ที่แสดงถึงเจตคติของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5 คะแนน) มาก (4 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) น้อย (2 คะแนน) และน้อยที่สุด (1 คะแนน) มีวิธีการสร้างและหาคูณภาพดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติด้านความพึงพอใจ แนวทางการสร้างและการประเมินผล

3.2 ร่างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับแก้เบื้องต้นเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3.3 นำเสนอแบบประเมินความพึงพอใจต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการวัด

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจฉบับดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งพบว่าแต่ละข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.67 -1.00 และมีการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบประเมินไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ภายหลังการเข้าร่วมใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้นทั้งจำนวน 15 แผน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) ใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียววัดก่อนและวัดหลังการจัดการเรียนรู้ (One Group Pre-test Post-test Design) มีขั้นตอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยเข้าชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน จากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ในภาษาไทยและเก็บไว้เป็นค่าคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test)

2. ดำเนินการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบฝึกทักษะทางด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย จำนวน 15 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 3 แผนต่อสัปดาห์ รวมเป็นระยะเวลา 30 ชั่วโมง 5 สัปดาห์

3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมอีกครั้งหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้และเก็บไว้เป็นค่าคะแนนหลังเรียน (Post-test) อีกทั้ง ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยที่วัดก่อนและวัดหลังการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความแตกต่างด้วยสถิติการทดสอบค่าที่ไม่อิสระต่อกัน (Dependent Sample t-test) ส่วนแบบประเมินความพึงพอใจนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นดำเนินการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างเข้าร่วมใช้และภายหลังเข้าร่วมใช้ (E_1 / E_2) ($N=21$)

ทดสอบ ระหว่าง เรียน	คะแนนระหว่างเรียน (E_1)			คะแนนหลังเรียน (E_2)			ประสิทธิภาพ E_1/E_2
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ร้อยละ	
ทดสอบ 1	10	8.10	80.95	10	8.05	80.48	81.03 / 80.48
ทดสอบ 2	10	7.38	73.81				
ทดสอบ 3	10	7.81	78.10				
ทดสอบ 4	10	8.10	80.95				
ทดสอบ 5	10	8.10	80.95				
ทดสอบ 6	10	9.14	91.43				
รวม	60	48.62	81.03				

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว จำนวน 21 คน ระหว่างใช้และภายหลังการใช้ (E_1 / E_2) มีประสิทธิภาพ 81.03 / 80.48 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนเข้าร่วมใช้แบบฝึกทักษะ ผลปรากฏดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (N=21)

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	21	3.48	0.87	21.41*	0.000
หลังเรียน	21	8.05	0.86		

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .01, df 20 เท่ากับ 2.845)

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.05 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภายหลังเรียนเข้าร่วมโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลปรากฏดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (N=21)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ครูชี้แจงกิจกรรมการอ่านการเขียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโดยใช้คำพื้นฐานให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.90	0.30	มากที่สุด
2	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถและเพศชายหรือหญิงอย่างเหมาะสม	4.90	0.30	มากที่สุด
3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.95	0.22	มากที่สุด
4	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.95	0.22	มากที่สุด
5	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด	4.90	0.30	มากที่สุด
6	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.76	0.44	มากที่สุด
7	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	4.95	0.22	มากที่สุด
8	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.95	0.22	มากที่สุด
9	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.86	0.36	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10	นักเรียนใช้สื่อสารการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน	4.90	0.30	มากที่สุด
11	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.90	0.30	มากที่สุด
12	นักเรียนได้ฝึกแก้ไขปัญหา	4.86	0.36	มากที่สุด
13	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.86	0.36	มากที่สุด
14	นักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก	4.95	0.22	มากที่สุด
15	ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.90	0.30	มากที่สุด
16	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและของกลุ่ม	4.90	0.30	มากที่สุด
17	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	4.95	0.22	มากที่สุด
18	มีการประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน	4.81	0.40	มากที่สุด
19	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของเพื่อน	4.95	0.22	มากที่สุด
20	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
รวม		4.90	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) ได้แก่ ด้านครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ด้านครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน ด้านเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก ด้านนักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก ด้านมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้และด้านผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของเพื่อนซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.44) ได้แก่ ด้านความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน มีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว ระหว่างใช้และภายหลังการใช้ (E_1 / E_2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.03 / 80.48 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว หลังเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.90, S.D. = 0.28)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.03 / 80.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะออกแบบและยังคำนึงถึงช่วงวัยของนักเรียนตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ อีกทั้ง ครอบคลุมถึงบริบทเชิงพื้นที่ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เผ่าม้งที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (Second Language) มีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและให้นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้นักเรียนจดจำและเข้าใจวิธีการอ่านและเขียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ แต่ละแผนการเรียนรู้ยังใช้เวลาเพิ่มขึ้น (2 ชั่วโมงต่อแผน) ทำให้ดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงขณะดำเนินการเรียนการสอน สอดคล้องกับ พรพิมล ชูสอน และ ศิรารรรณ งามดี (2563) ที่พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยที่นำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 10 แบบฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.02 / 87.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับ ปาลิตา อธิธา (2565) ที่สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมูเซอ จังหวัดตาก จำนวน 8 มาตรา ซึ่งพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.34 / 89 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกอ่านและเขียนเป็นขั้นตอนโดยมีผู้วิจัยในฐานะผู้สอนเป็นผู้กำกับติดตามการฝึกแต่ละขณะ ผู้เรียนสามารถติดตามความก้าวหน้าของตัวเองได้ ฝึกอ่านและเขียนซ้ำ ๆ ได้เพราะภาษาไทยจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอจึงจะเกิดความชำนาญ อีกทั้ง แบบฝึกทักษะยังมีรูปภาพตัวอย่างประกอบทำให้น่าสนใจและผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานส่งผลให้ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร และมาโนช นันทพรหม (2567) ที่พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ พิชา พลมาตย์ และปพิชญา พรหมกันธา (2563) ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง

โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยิ่งสอดคล้องกับ วรณารณ์ พระเมเด (2562) ที่พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.28) เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและตื่นตัวตลอดเวลา ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Child center) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและมีการถามตอบกับผู้สอนอย่างเป็นกัลยาณมิตรซึ่งช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ผู้เรียนมีความสุขขณะทำกิจกรรมด้วยตนเองและบรรยากาศเป็นกันเอง สอดคล้องกับ สุริย์ แซ่ท้าว, ยูพิน จันทรเรือง และเบญจมาภรณ์ สุริยาวงค์ (2564) ที่สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กด แม่กน แม่บ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.59)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้เข้าใจ ก่อนนำไปใช้เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเหมาะสมจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เมื่อดำเนินกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะเสร็จสิ้น ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มเพื่อสะท้อนผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะทำให้การเรียนรู้มีความคงทนถาวรยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแบบฝึกทักษะในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนานักเรียนระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะกับรูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาหรือระดับอื่น ๆ เช่น การใช้ปัญหาเป็นฐาน การใช้โครงการเป็นฐาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566)**. สืบค้นเมื่อ 06 กันยายน 2567. https://drive.google.com/file/d/1mKyU6tkVWL5b6vfwHNEzqkcqVxf_H-m/view?usp=sharing.

- ปาลิตา อธิธา. (2565). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมุขเออ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(1), 217-230.
- พิชา พลมาตย์ และปพิชญา พรหมกันธา. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารปัญญา*, 26(2), 21-30.
- พิมลพร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- พรพิมล ชูสอน และศิริวรรณ ภูงามดี. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Journal of Buddhist Education and Research: JBER*, 6(2), 61-72.
- รัตนา อินธิแสน. (2566). การพัฒนาการอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคก กลางบ่อหลุบ. สืบค้นเมื่อ 06 กันยายน 2567.
<http://innodev.moe.go.th/document/innovation-726.pdf>
- วรรณภรณ์ พระเมเด. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร และมานิช นันทพรม. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย. *วารสารสันตยาภิวัฒน์ วัดหนองนกด*, 2(3), 1-13.
- สุรีย์ แซ่ท้าว, ยุพิน จันทรเรือง และเบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์. (2564). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา. *พินเนศวร์สาร*, 17(1), 123-136.
- อนุรักษ เร่งรัด. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการประยุกต์ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- Manaj Sadiku Cand. Lorena. (2015). The Importance of Four Skills Reading, Speaking, Writing, Listening in a Lesson Hour. *European Journal of Language and Literature Studies*. 1(1), 29-31.